

11:ans medlemsblad

Brf Stockholmshus nr 11 Gubbängen

www.stockholmshus11.se

1946-2016 Brf Stockholmshus 11 i Gubbängen fyller 70 år

Nummer 4

Julen 2015

Föreningsgruppen har nu efter en rundvandring i våra kvarter utsett de balkonger, som vunnit föregående Medlemsblads utlysta tävling om de bästa ljus-arrangemangen

BORDSVÄGEN 51

Jenny och Thomas Smith tog hem segern om den mest "juliga"

Allt om de lysande balkongerna på sidan 15

JA – till bredband sidan 5

Jubileumsåret	Sidan 2	Årsstämman	Sidan 4
Första Advent	Sidan 6	Renovering	Sidan 9
Medlemsintervju	Sidan 10	Nya sopkärl	Sidan 13

.....

Jubileumsåret invigs i detta nummer

Sjuttio år har passerat sedan brf Stockholmshus nr 11 bildades. Mer exakt är födelsedagen den 6 februari 1946. Medlemsbladet väljer att uppmärksamma det med start i detta julnummer och fortsättningsvis under hela 2016. Redaktionen har för avsikt att under det kommande året avhandla hela föreningens historia. Det kommer bli en spännande resa genom den del av Gubbängens gård som på några år i slutet av 1940-talet förvandlades från lantlig idyll med skog och berghällar till funktionella bostadskvarter i en växande storstad.

Stockholmshus nr 11 i Gubbängen är även en viktig del av Stockholms stads historia. Huvudstadens expansion under mitten av förra seklet kom att ge många nya närförorter där den revolutionerande tunnelbanan knöt samman alltsammans. Gubbängen och Hökarängen kom därmed att bli två av de första tunnelbaneförorterna. Gubbängen och vår bostadsrättsförening är även en historisk del i det framväxande svenska folkhemmet. Ett samhällsbyggnadsprojekt som faktiskt kom att ge eko över hela världen. Vi tänker under det kommande året titta närmare på de kulturklassade husen och våra kära trädgårdar i olika reportage och framförallt kommer vi att lyfta fram det viktigaste i föreningen, medlemmarna och deras berättelser.

Med ett vidgat internationellt perspektiv kan vi se att omvärlden i dag har likheter med när föreningen bildades. Då befann sig Europa i efterdyningarna till Andra världskrigets enorma tragedier och stora flyktingströmmar. Idag har vi den största flyktingtragedin sedan just Andra världskriget. I dag är det Sverige som framhålls bland de få länder i Europa som verkligen gjort en stor flyktingsinsats och många är de flyktingar som fått en fristad i Sverige. Även runt andra världskriget kom Sverige att utmärka sig för flyktingsinsatser. Raul Wallenberg räddade livet på judar i Budapest. Folke Bernadotte och de vita bussarna åkte ner i Europa för att rädda flyktingar. Norrmän och finländare fick en fristad i Sverige, inte minst de tiotusentals finska krigsbarn varav många blev kvar efter kriget. Politiska flyktingar från många länder sökte sig mot Sverige och kunde senare återvända hem och bygga upp sina egna länder och kämpa för demokratin. En av dem bodde i en annan närförort söder om söder, Hammarbyhöjden. Det var en ung tysk politisk flykting som var dödshotad av nazisterna. Willy Brandt hette han och kom att återvända för att bli både borgmästare i Västberlin och förbundskansler i Västtyskland.

Apropå Andra världskriget och Berlin. Våren 1945 är Berlin huvudscenen för Andra världskrigets slut i Europa. Det nazistiska tyska Tredje riket är på väg att kollapsa. Den Sovjetiska röda armén är redan i förorterna. Jakt- och bombplanen stryker över staden där barn tvingas in i kriget som soldater. Barn som aldrig varit nazister, som växt upp med judiska vänner. Barn som aldrig bett om något krig men fått se föräldrar och syskon stupa i kriget och upplevt hur deras judiska vänner försvunnit mot koncentrationslägren. Barn och ungdomar som alltid i konflikter är oskyldiga offer. Hitler bryr sig inte om dem där han sitter i sin bunker i väntan på undergången. För honom kan de lika gärna dö allihop. Chansen att överleva krigets sista månader är inte stor i Berlin. Även de närmaste åren efter krigsslutet kommer överlevande barn och ungdomar i Berlin att präglas av svält och lidanden. Ingen i omvärlden kommer att bry sig speciellt mycket eftersom de är barn i det besegrade Tyskland. Jämför

1946-2016 Brf Stockholmshus 11 i Gubbängen fyller 70 år

med alla barn som blev offer i kriget mot Saddam Husseins styre i Irak i början på 2000-talet. Få brydde sig om dessa oskyldiga offer.

I Berlin våren 1945 springer en flicka ut på gatorna och hjälper till att bära in skadade till ett sjukhus. Bombkrevader hörs ständigt, marken skakar, rökpelare stiger upp från ruinerna i kvarteren runt sjukhuset. Flickan heter Liese-Lotte, hon är kvar i Berlin där hon föddes sexton år tidigare, fast besluten att hjälpa skadade medmänniskor. Redan som femtonåring var hon en erfaren sjuksköterska utplärd genom att vara med på ett sjukhus där skadade och sårade anlät dag och natt månad efter månad. Bristen på personal hade gjort att ingen frågat efter ålder eller formell utbildning. Scenen är apokalyptisk. Liese-Lotte har bara ett mål, att finnas till för de som behöver henne. Vad som är framtiden och vad den ska innehålla för henne är det inte ens läge att tänka på där och då. Finns det ens någon framtid i Berlin våren 1945?

Dryga sjuttio år senare i Gubbängen. 2015 går mot sitt slut med en varm höst som dröjer sig kvar. Nerför stentrappan vid höghuset på Sicklingsvägen 3 kommer en dam gående. Hon hälsar glatt och samtalar med sina grannar. Hon är i kvarteren känd för sin värme och vänlighet och som tidigare innehavare av den uppskattade fotvården på Majrovägen. Damen tittar upp mot himlen, drar i sig den friska höstluften och hälsar med ett varmt leende. Hon talar om den aktuella flyktingfrågan och berättar med inlevelse om hur flyktingbarnens öden påverkar henne. "Hade jag haft ett extra rum" så hade jag tagit hand om en flykting i mitt hem, trots att jag är 86 år", säger hon. Hennes engagemang för sina medmänniskor finns kvar. Det är nämligen samma Liese-Lotte som var en tonårig sjuksköterska i Berlin för 70 år sedan. Liese-Lottes liv fortsatte från Berlin till Sverige, Stockholm och Gubbängen. Den första december 1947 flyttade hon in i det nybyggda höghuset på Sicklingsvägen och där bor hon kvar. Inte nog med att hon befann sig i världshistoriens centrum vid världskrigets slut. Hon har även följt hela vår förenings historia på plats! Läs mer om vår medlem Liese-Lotte Henke på sidan 10. Det är en intervju som tidigare publicerades i Medlemsbladet nr 2/2011. Nu återger vi den i något omarbetad version som en inledning på jubileumsåret.

Liese-Lotte Henke har bott i föreningen sedan den byggdes i slutet på 1940-talet och har mycket att berätta. Här samtalar hon med ordföranden Georg Psilander hösten 2015.

.....

BREDBANDSFRÅGAN AVGJORD MED ETT RUNGANDE JA

-När stämman 2015 gick till historien som "den ringlande kön"

Ordföranden i Stockholmshus nr 11, Georg Psilander, gick ut på gårdsplanen vid Kastanjegården där kön ringlade lång trots att klockan passerat 18.00 och brf Stockholmshus nr 11 har för vana att starta sina möten på utsatt tid. Anledningen var att ordföranden ville prata med de som stod ute i decemberkvällen och förklara läget. Och läget var att den exceptionella kön berodde på att väldigt många medlemmar var ombud i den heta bredbandsfrågan. I vanlig ordning skulle medlemmarna registrera sig själva men även ombudslapparna skulle granskas så att allt var i sin ordning. Det var många som kom när klockan närmade sig 18.00. Alla förbeställda smörgåsar tog slut, kaffet tog slut, stolarna tog slut. Styrelsen och några medlemmar genomförde mötet stående.

Georg Psilander hälsade alla välkomna och förklarade mötet öppnat. Därefter föreslog han att Thomas Lindman skulle väljas till ordförande för själva stämman, enligt en gammal tradition att ha en extern ordförande. Därefter följde årsredovisningen och Georg berättade bland annat om det stora fönsterprojektet där målning har skett i hela föreningen, om det stora projektet med att installera fristående sopkärl som nyligen avslutats.

Traditionsenligt har Stockholmshus alltid en extern person som är ordförande under årsstämman. De senaste åren är det Thomas Lindman från Storholmen som skött det med den äran. "Det är roligt att vara ordförande på stämmorna här. Det kommer mycket medlemmar, det är ordning och respektfull ton i debatterna och ett stort engagemang bland medlemmarna", summerade Thomas Lindman.

Några medlemmar, bland annat Helena Håkansson och Pia Olsson ställde en del frågor om ekonomiska detaljer i årsredovisningen. Birgitta Briland och Monika Jansson påtalade att alla styrelsemedlemmar inte borde väljas på ett år utan några på två år för att säkerställa kontinuitet. Svar på det blev att så står det i våra stadgar.

1946-2016 Brf Stockholmshus 11 i Gubbängen fyller 70 år

Årsredovisningen godkändes och styrelsen fick ansvarsfrihet. Sedan nåddes den punkt på dagordningen som tilldragit sig det stora intresset för dagen. Bredbandsfrågan, nu skulle det avgöras genom omröstning.

Debatten blev intensiv där Bredbandsgruppen föredrog ärendet, de som genom senaste året hållit i en rad informationsmöten, skapat en hemsida och på alla sätt debatterat och ventilerat frågan.

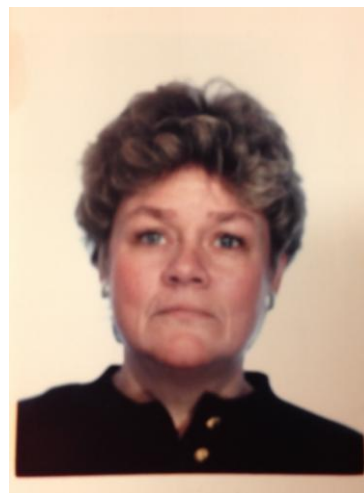
Mötets ordförande Thomas Lindman bad medlemmarna greppa sina vita röstkort när han noterat att de hade debatterats färdigt. ”De som ville säga ja till förslaget håller upp sina röstsedlar nu!” uppmanade Thomas. Ett ivrigt pappersrasslande susade genom lokalen. Sekunderna senare var det ett vitt hav av papper i luften och alla kunde snabbt se att bredbandsfrågan var avgjord med överväldigande majoritet.

Engagemanget i bredbandsgruppen har samtidigt varit ett enastående exempel på medlemsaktivitet. Ett engagemang som också ledde till att valberedningen föreslog nyval på två ersättarplatser till Kristofer Norén och Andreas Söder, som båda varit aktiva i bredbandsgruppen.

Bredbandsfrågan avgjordes och bredbandsgruppen föredrog sitt förslag. Från vänster Kristofer Norén, Jonas Svedberg, mötesordföranden Thomas Lindman och längst till höger Andreas Söder.

Återvalda som ordförande och vice ordförande planerar Georg Psilander och Annika Dackéus vidare för 2016 året då Brf Stockholmshus nr 11 fyller 70 år.

.....

FÖRSTA ADVENT

FIRADES TRADITIONSENLIGT I KAMELPARKEN med mingel där det bjöds på varm glögg och pepparkakor, saft och clementiner samtidigt som parkens vackra gran tändes och spred stämningsfullt ljus i decembermörkret.

Förberedelser för mingel ...
Annika, Marie-Louise och IngBritt plockar fram och Georg serverar glögg

Viola Bao, som var på besök hos Sam Holmqvist på Bordsvägen, Elise Karlsson också från Bordsvägen samt Simon Löfroth från Kistvägen kom tillsammans och besökte adventsfirandet. De berättade att de tyckte att glöggen var god och att föreningen är mycket trevlig. De framförde också att de är emot att Osthuset skall byggas vid Knektvägen.

1946-2016 Brf Stockholmshus 11 i Gubbängen fyller 70 år

Mingel ...

På Bordsvägen 64 bor sedan sex år tillbaka Alma Liljegen, mamma Susanna Syrand och David Liljegen.

Alma hade klätt sig i första adventsfirandets längsta tomteluva.

Lennart Abrahamsson, 82 år, firade som alltid första advent. Han missar sällan något möte eller evenemang i föreningen och gillar att det ordnas så mycket olika saker. I föreningen har Lennart bott sedan 2000.

.....

VÄLBESÖKT MEDLEMSMÖTE DEN 18 NOVEMBER

- Lade grunden för smidigt årsmöte

Traditionsenligt hölls ett medlemsmöte i november för att dryfta de aktuella frågor som medlemmarna känner är viktigast. Drygt femtio personer hade samlats i Panncentralen och under en och en halv timme avhandlades en rad ämnen. Bredbandsfrågan som under två år varit på väg att förberedas var extra aktuell med den förestående omröstningen på stämman. Förstärkt skalskydd diskuterades med tanke på den inbrottsvåg som drabbat Gubbängen, Hökarängen och Farsta under sommaren och hösten. OVK, brandfrågor och radon var annat som ventilerades.

Det konstaterades att det nu rör sig om ett fåtal lägenheter med för högt radonvärde. Styrelsen kunde meddela att en radonsug ska installeras på Bordsvägen 50-52. Behov av ett trappräcke till uteplatsen bakom Knektvägen 17 och en rad synpunkter och förslag gällande trädgårdarna var annat som föreningens medlemmar ville kommunicera med styrelsen.

Att hålla ett extra medlemsmöte i november ett par veckor före årsstämman har visat sig vara bra på många sätt. Inte minst att stämmorna tenderar att kännas bättre förberedda när medlemmarna har haft ett extra möte att ställa frågor om allt i föreningen.

I vanlig ordning kunde dessutom medlemmar stanna kvar och ställa mer enskilda eller privata frågor då styrelsen alltid dröjer sig kvar efter mötena för detta ändamål.

NOTISER I KORTHET

EXPEDITIONEN ....

Tills vidare kommer expeditionen att vara bemannad av Storholmen, vår förvaltare Dennis Savetun samt Jenny Lindgren. De finns där varje torsdag mellan kl 09.00 och kl 19.00.

LEDIGA LOKALER...

Det finns ett antal lediga lokaler i föreningen för uthyrning. Om Du är intresserad kontakta förvaltaren på exp eller direkt hos Storholmen. Du kan också ställa Dig i kö om det är någon speciell lokal Du söker, ex. med passande läge och/eller storlek.

GROVSOPRUMMET ...

Grovsoprummet håller stängt onsdagen den 23 december, men kommer att hållas öppet onsdagen den 30 december – dagen före nyårsafton.

.....

Föreningen renoverar med hänsyn till kulturvärden

Brf Stockholmshus 11 i Gubbängen har en tydlig linje i att både möta den moderna framtiden samtidigt som stor hänsyn tas till att bevara kulturvärden i föreningen. Det senare med fokus på att husen i föreningen är kulturklassade av Stockholms stadsmuseum.

Arbetet med att renovera och underhålla med hänsyn till byggnadernas kulturvärden visar sig i både stort och smått. Ett pågående dörrprojekt är ett exempel. Vackra ekdörrar i originalutförande, sedan föreningens start i slutet på 1940-talet, sitter kvar och återfår sin forna lyster genom noggrann och insiktsfull renovering. Hänsyn tas till minsta detalj. Dörrar och karmar rengörs och slipas, behandlas med teakpigment och därefter transparent fernissa Epifanes, holländsk båtack. "Dörrarna ska behandlas med samma omsorg som gamla träbåtar", säger Peter Nylander från styrelsen.

Målmästare Pelle och Peter Nylander visar att 70-årigt ekparti glänsar som vore det nytt

.....

FRÅN RUINERNA I BERLIN TILL FOLKHEMMET I GUBBÄNGEN

Liese-Lotte Henke berättar om sitt händelserika liv för Medlemsbladet

Många medlemmar känner säkert igen Liese-Lotte Henke som en mångårig och varmhjärtad innehavare av den medicinska fotvårdskliniken på Majrovägen. Sedan 1 december 1947 har hon bott på Sicklingsvägen 3. Vid inflyttningen i den nybyggda lägenheten var varken kylskåp eller badkar på plats, små detaljer som Liese-Lotte knappt tänkte på. Det lugna och trygga Gubbängen var en skarp kontrast till det sönderbombade Berlin där hon föddes 1929 och där hon bodde under hela andra världskriget.

1947 hade hon fått tillstånd att resa genom det av Sovjetunionen kontrollerade östra Tyskland för att hälsa på släktingar i Sverige. Väl i Stockholm träffade hon Franz, som flytt från Tyskland redan när nazisterna övertog makten på 30-talet. Ödet ville att dessa två unga människor, från ett land som slitits sönder av den fruktansvärda nazismen, möttes i en annan del av världen och fann sin dröm om familj och ett tryggt liv i kvarteren som ingår i Stockholmshus nr 11. Här skapade de sitt nya liv och fick en son. Liese-Lotte började jobba med fotvård och i början åkte hon runt på hembesök och hyrde sedan en gammal tvättstuga på Bordsvägen. Åren gick, sonen blev vuxen och flyttade och Liese-Lotte blev änka 1983. Men i sin lägenhet i våra kvarter har hon valt att stanna. Och jobbet fortsatte hon med trots att pensionsåldern passerades med råge. Känslan att finnas till för att hjälpa sina medmänniskor, den bär hon med sig lika starkt sedan de tidiga tonåren som sjuksköterskelev i Berlin.

Hemma i Tyskland hade hon judiska vänner under barndomens 1930-tal. Liese-Lotte upplevde det som fruktansvärt hemskt när nazisterna började förfölja de judiska vännerna. Krigets tragedier kom även att hemsöka de tyska familjerna. Liese-Lotte förlorade sin pappa i kriget. Hon suckar och ser lite frånvarande framför sig. "Det är konstigt men jag talar egentligen aldrig om den tiden, inte ens med de som också var med. Livet går på något vis vidare med nya uppgifter". Men för Medlemsbladet gör Liese-Lotte ett undantag och berättar om en helt annan tid och ett annat liv mitt i det värsta krig som världen skådat.

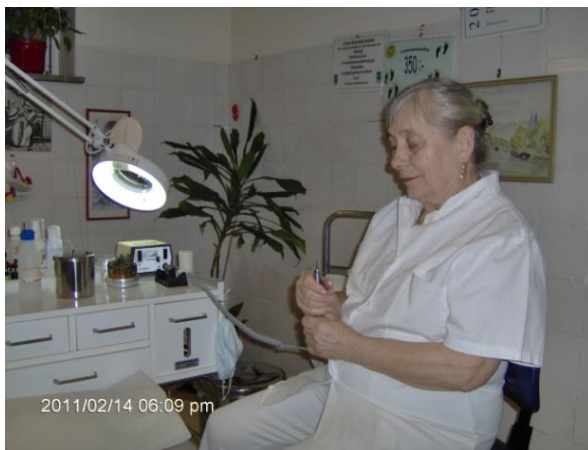
Liese-Lotte börjar berättelsen med att hon nyligen besökte ett sjukhus i Stockholm. Precis när hon närmade sig ingången och de stora glasörrarna öppnade sig blundade hon och drog efter andan. Minnena kom över henne från ett annat sjukhus hon aldrig glömmer. Det sjukhus i Berlin där hon som femtonåring började som sjuksköterskelev. När hon stod där och beundrade det svenska sjukhuset och hur modernt, rent, tyst och effektivt allt verkade vara mindes hon den sista tiden i Berlin våren 1945.

Vi gör då en resa tillbaka i tiden när andra världskriget går mot sitt slut och det nazistiska Tyskland håller på att falla samman i ett tvåfrontsrig med Sovjet österifrån och de Allierade västerifrån. I Berlin är ingenting sig likt, den stora metropolen känd för sitt nöjesliv ligger i ruiner. Tonerna från konserter och kabaréer har tystnat. Livet ackompanjerar istället av

1946-2016 Brf Stockholmshus 11 i Gubbängen fyller 70 år

stalinorglarnas enerverande oväsen, ett sovjetiskt raketartillerisystem som när den sköt iväg sina dödsbringande projektiler gav ifrån sig ljud som för människorna blev synonymt med dödens och förödelsens musik.

Framförallt var det en påminnelse om att Sovjets trupper nått fram till Berlin. De Allierades marktrupper hade en bit kvar till huvudstaden, men deras bomb- och jaktplan var ständigt närvarande över gator och ruiner. Liese-Lotte minns hur ett engelskt flygplan störtade mitt mellan två hus på sjukhusområdet. När det vid någon nationell högtid har flugit svenska jaktplan lågt över Stockholm har känslan kommit tillbaka, känslan av att vara jagad i Berlin under krigsslutet. Fönsterrutorna blåstes ut vid bombanfallen och till slut fanns inga nya glas att hitta. Liese-Lotte och personalen på sjukhuset spikade upp pappskivor för att hålla regn och kyla borta. Ibland var det så kallt att de fick värma händerna i varmt vatten för att kunna fortsätta jobba. De döda bar man ut och grävde ner på tomten, ordentliga begravingar fick vänta till efter kriget. Hon minns de ständiga problemen med el- och vattenförsörjning. Kring vattenpumparna som fanns på gatorna låg det alltid många döda som överraskats av jaktplan eller artillerield. Mot slutet fanns det så många skadade att patienterna knappast behövde köras till sjukhuset, personalen gick helt enkelt ut på de närmaste gatorna och bar in dem själva.

Liese-Lotte som bodde på sjukhuset berättar vidare om hur det till slut blev tvunget att flytta ner verksamheten i sjukhusets källare. I kyla och fukt och sparsam belysning fortsatte arbetet under ständiga explosioner. Vid ett tillfälle blåstes källardörrarna in av trycket från en bomb. Slutstriden av världskrigets nästan sex år i Europa pågick nu i de centrala delarna av Berlin. En blodig kamp i kvarter efter kvarter där de sista spillrorna av nazi-Tysklands armé försvarade riksdagshuset och andra centrala byggnader. Att slutet närmade

sig var uppenbart, frågan var snarare om det skulle gå att arbeta och att överleva till krigsslutet. En dag avbröts Liese-Lotte och hennes arbetskamrater i sjukhusets källare av märkliga ljud. Alla tittade mot källarens tak där en massa tunga stampanden hördes. Först förstod ingen, sedan gick det upp för dem. Det var sovjetarmén som tagit in sina hästar i sjukhusets kontorsdelar. Strax därpå begick Hitler självmord i sin bunker, Tyskland kapitulerade och kriget var över.

Den första tiden efter krigsslutet var inte speciellt mycket bättre. Förödelsen var total och det var brist på allt. Sjukdomar och svält härjade och den invaderande sovjetarmén gick ofta mycket brutalt fram. Men sjukhuset fick fortsätta sin verksamhet under Sovjetarméns överinseende, vars soldater dock lade beslag på en stor del av sjuksängarna. Liese-Lotte berättar om den kvinnliga sovjetkommendanten som talade om de nya ordningsregler alla skulle följa. Det handlade om tillsynes enkla saker som vilka dörrar man fick öppna och att brott mot reglerna kunde sluta med döden. I början av ockupationen var det inte ovanligt att de fick en gevärspipa tryckt i ryggen som påminnelse om att följa alla regler noga.

1946-2016 Brf Stockholmshus 11 i Gubbängen fyller 70 år

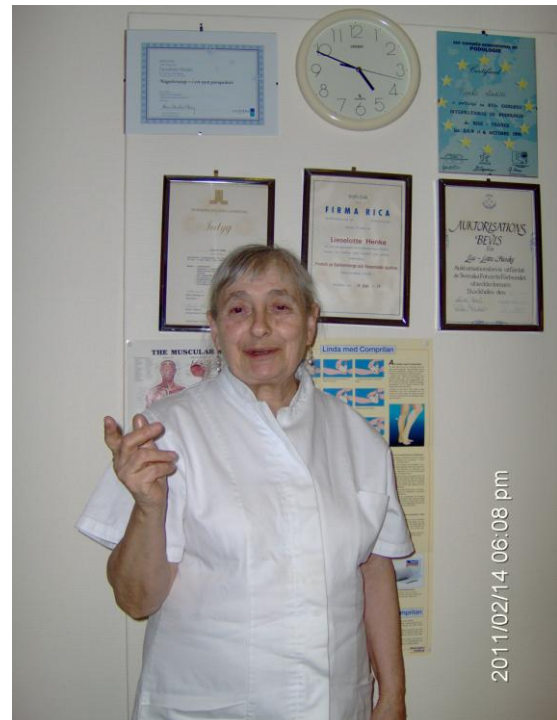
Liese-Lotte är medveten om att de tyska krigsbrotten var enorma och att det därför inte är helt enkelt att tala om det tyska civila lidandet. Men som tonårsflicka som aldrig vare sig röstat eller sympatiserat med nazisterna så representerade hon och hennes jämnåriga ett ständigt offer i alla världens konflikter, de civila, ofta barn och ungdomar som inte har något med makthavarnas beslut att göra. "Kriget gjorde många av oss ungdomar vuxna på kort tid", suckar Liese-Lotte med ett leende.

Som femtonåring hade hon i princip sett och deltagit i allt på ett sjukhus under extremt pressade situationer. Men när ordningen började återvända något år efter krigsslutet så fick den då sextonåriga Liese-Lotte höra att hon var för ung för att jobba som sjuksköterska. Arton var den ålder som skulle gälla.

Närmaste året efter krigsslutet handlade mycket om att bara överleva. Liese-Lotte berättar en episod som ger perspektiv. "Vi försökte komma ut på landet då och då för att hitta allt som var ätbart, plocka bär, frukt och svamp eller köpa ägg och kött direkt från någon bonde. En gång hade Liese-Lotte åkt tåg ut på landsbygden och när hon skulle hem var tåget fullt med andra berlinbor i liknande ärenden. Rätt som det var stannade tåget. Det var sovjetsarmén som helt enkelt skulle konfiskera loket för andra transporter. "Där blev vi stående på rälsen ute på landsbygden i ett par dar innan det gick att ordna ett ersättningslok", berättar hon.

Liese-Lotte är även noga med att peka på att hon inte bara mötte ondska och hämndlystnad bland de ockuperande. En ung soldat i Sovjets röda armé var mycket vänlig och intresserad av hennes sysslor som sjuksköterskeelev. De två kom att samtala mycket och det blir också en hoppfull bild från hennes berättelse. I en stad där slutet på historiens värsta krig i Europa just utspelats, omgivna av död och ruiner, sitter två tonåringar och diskuterar olika sätt att lindra och bota de sår som kriget rivit upp. Två ungdomar som ser bortom etnicitet och fanatiska ideologier och gemensamt drömmer om en värld där man inte knyter sin näve utan kan sträcka varandra en öppen och hjälpande hand.

I sin lokal på Majrovägen bjöd Liese-Lotte Medlemsbladets utsända på kaffe och hembakade kakor vid besöket 2011. Hon förevisade sina olika verktyg inom den medicinska fotvården och berättade passionerat om hur hon jobbade för att hjälpa människor med deras trötta och slitna fötter. Det glittrade i ögonen och hon verkade både extra pigg och glad när hon berättade om att hjälpa sina medmänniskor. Nu har Liese-Lotte sedan något år faktiskt lämnat sitt jobb för en aktiv pensionärstillvaro. Omtänksam och vänlig är hon alltså mot sina grannar. Och när det vankas möten och aktiviteter i Stockholmshus 11 så är en sak oftast säker, att Liese-Lotte är med och fortsatt visar engagemang i den förening hon bott i sedan 68 år och några veckor.

1946-2016 Brf Stockholmshus 11 i Gubbängen fyller 70 år

Då när en berghäll i ett skogsparti i kanten av Gubbängens gård blivit en grund för ett modernt funktionellt höghus. Då när hon flyttade in, den 1 december 1947.

Hon lämnade ett sönderbombat Tyskland och kom till ett Sverige som var på väg att vinna internationell ryktbarhet för sitt "folkhemmsbygge", en kontrast som knappast går att förstå om man inte, som Liese-Lotte, levt både i krigets helvete och i folkhemmets trygghet. Hon har inte glömt kriget och det tillsammans med hennes ständigt närvarande omtanke gör att hon vid samtal hösten 2015 med lidelse pratar om de barn som nu lever i krigets fasor, eller är på flykt från dem.

"Hade jag haft ett rum till, som myndigheterna kräver, då hade jag tagit emot ett flyktingbarn i mitt hem", säger 86-åriga Liese-Lotte inför julen 2015.

***

ALLA NYA SOP- OCH DJUPKÄRL INSTALLERADE

Lagom till julhelgen är nu alla nya sopkärl på Knektvägen och Majrovägen installerade. Sopkärlen på Knektvägen har försetts med lås så att otiltbörligt sop-kastande förhoppningsvis inte skall förekomma. Övriga sopkärl är tills vidare olåsta.

Till Bordsvägen har det valts tre stycken Djupkärl som har mycket större kapacitet och i första hand skall betjäna boende på Bordsvägen.

Alexander Marend, boende på Bordsvägen, säger till Medlemsbladets utsända att han tycker det ser bra ut och att det kommer att fungera helt OK.

.....

PÅ SPANING EFTER DEN TID SOM FLYTT -LIMPAN OM SÖDERORT OCH BAJEN, FÖRR OCH IDAG

Lennart "Limpan" Lindberg är en välbekant person i föreningen. Född söderkis med Hammarby i blodet och från slutet av 1950-talet till tidigt 80-tal var han mer eller mindre mantalsskriven på Söderstadion. Familj, jobb och annat drog bort fokus från fotbollen och Limpan gick på sin senaste bajenmatch på legendernas Söderstadion 1982.

Hösten 2015, efter 33 år var det dags att återse sitt kära bajen. Vägen till arenan blev en promenad i minnenas allé, på spaning efter den tid som flytt. Från Skärmarbrink, där Limpan minns äppelträd där

*Limpan på spaning efter den tid som flytt.
Söderstadion ett minne blott.*

spåren mot Skarpnäck nu går, gick promenaden västerut. Vid Nynäsvägen sveper Limpan med armen framför sig och förklarar att precis allt är förändrat. "Här var rena vildmarken och en stor groddamm där vi lekte" förklarar han. Barndomens lantliga grönska har skiftat till betong, stål och glas som givit kontor och affärer i Globen City. Globens sfäriska form och storlek som en enorm prick över i på stadens ambitioner som metropol. Hovet minns han som en månskensrink utan tak.

Promenaden viker ner mot det som en gång var Söderstadion. Den mytologiska idrottsarenan har pulvriserats. Det sista betongdammet har svepts iväg med samma vindar som tog dofterna av den fuktiga aprilgräsmattan, det starkaste av vårtecken för en bajare. För sitt inre hör Limpan publiken och han ser gamla stjärnor passera förbi på tydliga minnesbilder. "Det var Lill-Hinken och Janne Sjöström och strategen på mittfältet, Inge Persson. Tom Turesson på topp öste in mål och var med i landslaget. Bröderna Kenta och Billy Olsson", Limpan berättar forcerat om spelare efter spelare. Men så tystnar han plötsligt, drar ett djupt andetag och säger sedan andäktigt "Nacka Skoglund" och tittar drömmande framför sig.

Promenaden går sedan vemodigt söderut ett par hundra meter, förbi Hovet och Globen. Mäktiga arenan Tele2, som ett rymdskepp som navigerat bort ur en Star Wars film och hittat hem i söderorts futuristiska stadsdel. "Oj,oj,oj", säger Limpan när han kliver in i den hypermoderna arenan, Nya Söderstadion. Blicken mot branta läktare. "Det här är ju en helt annan värld". Publiken jublar och Limpan känner vemodet släppa. Han njuter av den härliga stämningen. Tabellplacering och resultat känns ovidkommande. Det är människorna och känslan av att ha kommit hem efter 33 år som betyder mest. Lennart "Limpan" Lindbergs dag började som en kulturspaning över gamla tiders bajen och slutade i ett återfunnet favoritlag i modern mundering men med bibehållen själ.

*Limpan har hittat hem till sitt kära
bajen efter många år*

1946-2016 Brf Stockholmshus 11 i Gubbängen fyller 70 år

Som den mest "JULIGA" balkongen utsågs **BORDSVÄGEN 51**
Jenny och Thomas Smith

och som den mest "STÄMNINGSFULLA" balkongen utsågs **BORDSVÄGEN 62**
Susanne Sandström

Jenny och Thomas Smith

Susanne Sandström

och **gratuleras med med varsin "jultomte med presentsäck" av föreningsgruppen**

1946-2016 Brf Stockholmshus 11 i Gubbängen fyller 70 år

Alla de övriga av juryn final-nominerade ljusarrangemangen i de två klasserna får härmed varsitt hedersomnämmande ...

BORDSVÄGEN 49

Birgitta / Bo Erlandsson

BORDSVÄGEN 39

Barbro Lindh

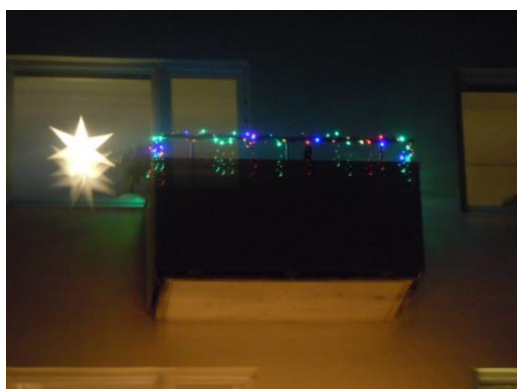
MAJROVÄGEN 8

Emelie Rådestad / Johan Foord

BORDSVÄGEN 60

Martina Björklund / Tomas Månsson

BORDSVÄGEN 70

Jessica Watson-Galbraith / Tor Lindstrand

BORDSVÄGEN 62 nb

Emmy Hald / Cristopher Klint

Med dessa vackra balkong-utsmyckningar önskar föreningsgruppen alla en

GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR